Grafy i Sieci. Sprawozdanie 2.

SK11 Kolorowanie grafu za pomocą przeszukiwania z tabu.

Michał Aniserowicz, Jakub Turek

1 Temat projektu

SK11 Kolorowanie grafu za pomocą przeszukiwania z tabu.

2 Opis algorytmu

Zadaniem programu jest pokolorowanie wierzchołków zadanego grafu z użyciem jak najmniejszej liczby kolorów. Kolorowanie odbywa się z wykorzystaniem heurystycznego algorytmu przeszukiwania z tabu. Węzłem przestrzeni przeszukiwań jest pokolorowany (legalnie bądź nie) graf.

2.1 Funckja celu

Algorytm dąży do minimalizacji funkcji celu¹:

$$f(G) = -\sum_{i=1}^{k} C_i^2 + \sum_{i=1}^{k} 2C_i E_i$$
 (1)

gdzie:

- G graf, dla którego liczona jest funkcja celu,
- k liczba kolorów użytych do pokolorowania grafu G,
- C_i liczba wierzchołków grafu G pokolorowanych na i-ty kolor,
- \bullet E_i liczba krawędzi grafu G,których oba końce pokolorowane są na i-ty kolor.

Definicję funkcji należy rozumieć następująco:

- 1. z jednej strony, faworyzowane są pokolorowania z użyciem jak najmniejszej liczby kolorów,
- 2. z drugiej strony, dyskryminowane są pokolorowania nielegalne.

¹Definicja funkcji celu zaczerpnięta z: D. S. Johnson, C. R. Aragon, L. A. McGeoch, C. Schevon, Optimization by Simulated Annealing: An Experimental Evaluation; Part II, Graph Coloring and Number Partitioning, Operations Research, Vol. 39, No. 3, May-June 1991, pp. 378-406.

2.2 Lista tabu

Lista tabu zawiera ograniczoną liczbę ostatnich akcji podjętych przez algorytm. Pojedynczą akcją jest pokolorowanie pojedycznego wierzchołka na określony kolor.

3 Struktury danych

Podstawową strukturą danych użytą w programie jest graf, na który składa się zbiór wierchołków. Pojednynczy wierchołek zawiera:

- ullet identyfikator,
- przypisany kolor,
- zbiór wskazań na sąsiadujące wierzchołki.

4 Projekty testów

5 Założenia programu

5.1 Opcje

Wielkość pamięci Rozmiar tablicy tabu jest wymaganym parametrem aplikacji. Rozmiar tablicy tabu jest specyfikowany opcją -m.

Przykład: <nazwa_programu> -m 5 uruchamia algorytm z pięcioelementową tablicą tabu.

Plik(i) wejściowe W opcjach programu można wyspecyfikować jeden lub więcej plików wejściowych. Nazwę pliku wejściowego specyfikuje się bez dodatkowych opcji, zaraz po nazwie programu.

Przykład: <nazwa_programu> graf1.txt -i graf2.txt wykona algorytm dla grafów opisanych w plikach graf1.txt oraz graf2.txt.

Plik wyjściowy W opcjach programu można wyspecyfikować nazwę pliku, do którego zostanie zapisane wyjście programu. Nazwę pliku wyjściowego specyfikuje się opcją -o. Nazwa pliku wyjściowego jest parametrem opcjonalnym. Domyślnie wyjście przekierowywane jest na standardowy strumień (konsole).

Tryb "rozmowny" W opcjach programu można włączyć tryb "rozmowny" (*verbose*), który wyprowadza dodatkowe informacje diagnostyczne na wyjście w trakcie działania algorytmu. W trybie domyślnym na wyjście wyprowadzany jest tylko wynik działania algorytmu. Tryb "rozmowny" specyfikuje się opcją –v.

Maksymalna liczba iteracji Maksymalna liczba iteracji określa liczbę przejść algorytmu, po której aplikacja wyłączy się (opisane w sekcji 5.2). Maksymalną liczbę iteracji specyfikuje się opcją -i.

Przykład: <nazwa_programu> -i 500 uruchamia algorytm dla maksymalnie 500 iteracji.

Maksymalna liczba iteracji bez zmiany rezultatu Maksymalna liczba iteracji bez zmiany rezultatu określa liczbę przejść algorytmu, po której aplikacja wyłączy się, jeżeli wartość funkcji celu dla najlepszego pokolorowania nie zmieni się (opisane w sekcji 5.2). Maksymalną liczbę iteracji bez zmiany wyniku specyfikuje się opcją -s.

Przykład: <nazwa_programu> -s 25 uruchamia algorytm dla maksymalnie 25 iteracji bez zmiany wyniku.

5.2 Kryteria stopu

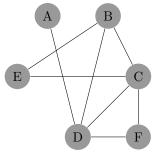
Maksymalna liczba iteracji Wykonywanie programu zakończy się, gdy algorytm przekroczy maksymalną liczbę iteracji. Maksymalna liczba iteracji jest podana jako parametr aplikacji.

Maksymalna liczba iteracji bez zmiany rezultatu Wykonywanie programu zakończy się, gdy algorytm przekroczy maksymalną liczbę iteracji, w których nie zmieniła się wartość funkcji celu dla najlepszego pokolorowania. Maksymalna liczba iteracji bez zmiany wyniku jest podawana w parametrach aplikacji.

6 Przykład działania

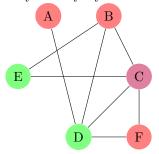
Poniżej przedstawiono przykładowy przebieg działania programu. Dane wejściowe:

• Graf:

- Zestaw kolorów:
- Wielkość pmięci: 3
- Maksymalna liczba iteracji: 100
- Maksymalna liczba iteracji bez zmiany rezultatu: 2

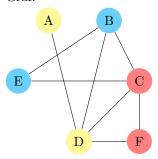
Przykładowy wynik:

6.1 Przygotowanie grafu

Przed rozpączęciem właściwego działania algorytmu, program buduje graf i dokonuje jego losowego pokolorowania.

• Graf:

• Lista tabu: pusta

6.2 Przeszukiwanie

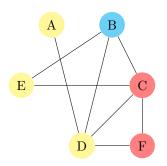
W każdym kroku algorytm sprawdza wszystkich sąsiadów aktualnego grafu. Jako aktualny graf obiera tego sąsiada, dla którego wartość funkcji celu jest najmniejsza.

6.2.1 Krok 1

 $\bullet \ \, \text{Akcja:} \ \, \stackrel{\text{E}}{\longrightarrow} \ \, \stackrel{\text{E}}{\longleftarrow} \ \,$

 $\bullet\,$ Wartość funkcji celu: -4

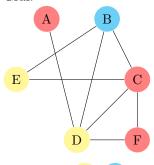
• Graf:

• Lista tabu:

6.2.2 Krok 2

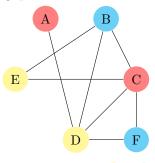
- Akcja: A A
- \bullet Wartość funkcji celu:-8
- \bullet Graf:

• Lista tabu: A

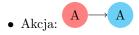
6.2.3 Krok 3

- Akcja: F F
- $\bullet\,$ Wartość funkcji celu: -12
- \bullet Graf:

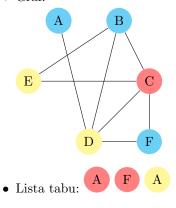

• Lista tabu: F A

6.2.4 Krok 4

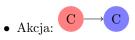

- \bullet Wartość funkcji celu: -14
- Graf:

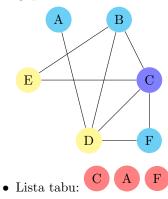

W tym momencie znalezione zostało optymalne pokolorowanie grafu. Program nie sprawdza jednak poprawności pokolorowania w każdym kroku, dlatego kontynuuje działanie.

6.2.5 Krok 5

- \bullet Wartość funkcji celu: -14
- Graf:

W tym momencie osiągnięto maksymalną liczbę iteracji bez zmiany rezultatu. Program kończy działanie, jako wynik podając graf otrzymany w kroku 4 (jako że graf otrzymany w kroku 5 nie jest od niego lepszy).